

הבן אלון והבנות התאומות איילת ושרון ליד הארון

אני לא מאמין בירושלן שאושרים..."

המישפטי לממשלה מחפש אותי. אם כי בתור יושב ראש ועדת הכנסת זה יכול היה להיות גם בהקשר אחר, היה לי ברור שזה בקשר לזה. נסעתי עם חבר לכנסת, דרך שנמשכה אולי שתי דקות — הדרך הארוכה ביותר בחיי. היא נמשכה ונמשכה... האמת היא שהייתי משוכנע באופי ההחלטה, אבל תמיד קיימים שדים קטנים.

השיחה עם היועץ המישפטי היתה נעימה מאוד. אין לי מושג אם כך מודיעים בדרך-כלל על סיום חקירה. אין לי ניסיון בזה.

רייטר, שהמתין לרגע זה ממש במשך חודשים, פיתה ציפיות, התאכזב שוב. החלטת היועץ המישפטי למדי שלה עוררה, כרבות מהחלטותיו של חריש, ביקורת חריפה, ורק השחיה את חיצי התיקשורת נגד רייטר: "לא ציפי" תי להתקפה כזאת בעיקבות החלטתה, למיתקפה הגדולה על יוסף חריש..."

למה שתקתי עד עכשיו ועד פירי סוס הראיון בהעולם הזה? אני רק יכול לאמר שעברה עלי תקופה קשה ביותר, שהתמשכה יותר משנתיים. במשך התקופה הארוכה הזאת הבלגתי. מפתח חים כוחדרצון אדיר... רק מי שעבר תהליך כליך שוחק מבחינה נפשית ופיסית, יכול להבין שתיקה שכזאת.

אחר-כך הודח רייטר מתפקידו כיו"ר ועדת הכנסת, ואחר-כך נאלץ להיאבק קשות, מאבק לחיים ולמוות (פוליטי), כדי להיכנס לשביעיות של מפלגתו. בקושי רב השיג את כרטיס הכניסה לכנסת ה-12. בהרבה כאב, הצליח להיכנס לרשימת 50 הנבחרים של הליכוד שנקצבו להצטלם במישרד ראש-הממשלה כאמצע השבוע.

תצלומי של רייטר פורסם לבד, בנסיבות אחרות, למחרת היום. המירוץ של רייטר נקטע שבוע לפני הבחירות. לא פעם, פתח את סידרת השיחות לפני יותר משנה. אני מתעורר כאח רונה, עוצר ושואל את עצמי: לאן אתה רץ?"

פטים — בכל נושא שהיה קשור בדרך זו או אחרת במישרד המישפטי נמנעתי מלהגיב. למשל, חוקי-החנינה. גם עכשיו אני חושש מלאמר איך הייתי מצביע, לולא הייתי נמנע. הרי אני מכיר כבר את הספקולציות הנבזיות שהיו עושים בתיקשורת, אילו הייתי מצביע בעד. היו כותבים: נו בסתם, הוא רוצה להציל את עורו..."

פחדתי אפילו לבלוט בכך שאהיה היחיד שנמנע. לבסוף, באורח מיקרי, החלטת גם רוני מילוא להימנע, וכך ניצלתי. לא בלסטני.

איזה אכסורי: כל פוליטיקאי מנסה לבלוט כמה שיותר, ואילו אני מוריד ומוריד פרופיל במשך שנתיים.

רייטר ערך חשבון-נפש יסודי בת-קופה זאת: "היו לי רגעים כששאלתי את עצמי: למה, למה כל הסיפור הזה? אם קורה אסון במישפחה, ארקי, זה מן אלה, כמו שאומרים. פרט למוות — אתה נולד עם זה ויועד שזה סופו של תהליך. כל מה שאתה מבשל זה מה שאתה אוכל. בחרת בכת-זוג רעה? והי אשמתך. אבל במיקרה שלי, אני פשוט לא מבין איך זה נפל עלי."

"ריברתי על כך שוב ושוב עם חברים. היה הורי-פרישה מהכנסת? כור דאי שהיו לי, אבל החלטתי שלא. לא רציתי בשום אופן ופנים לפרוש, גם מרצון, שמה יאמרו שהפרישו אותי, שאני מודה באשמה. לא רציתי לשלם על לא עוול בכפי."

"לאן

אני רץ?"

אחרי שנתיים של ציפיה, תיקות, תוכניות, הגיע הרגע המאושר: "... היתה לי אינטואיציה פנימית שמדובר בזה (החלטת היועץ המישפטי בעניינם של רייטר וחבר הכנסת גידעון גרות כפרשת אלבין). קשה להסביר זאת במילים. פשוט היתה לי מין תחושה. הסתבר לי שהיועץ

בקושי, במאמץ, בהתמדה ובחריצות — נחשב כאחד מהחכים הבולטים בקרב צעירי הכנסת.

ואו התחיל הכדור להתגלגל. שם המישחק: "תיק אלבין".

אישה-עסקים מיכאל (מ"קי") אל-בין קפץ אל מותו בקיץ 1985. עם מותו, נפתחה תיבת-פנדורה.

סיפר על-ידי רייטר: "הרבר הנורא הראשון היה כשקיבלתי שיחת-טלפון ביום-השבת (באוגוסט 1985), והודיע לי שמיקי אלבין התאבד. חבר שלי —

ואחרים. כניגוד לעמיתיו, שלמדו מישי-פטים, למד רייטר לימודי-עבודה. הוא כיהן באגודת-הסטודנטים לפנייהם. הפגישה הראשונה שלו עם דוד העתיד של חרות הולידה חשדנות. הם חשבו, סיפר, שאני שתול מטעם המערך: אחד שלומד פתאום לימודי-עבודה, ועוד יושב לו בעמדת-מפתח במנגנון של האוניברסיטה, וטוען פת-אום, אחרי הבחירות, שהוא חרותניק? רק מיכאל קליינר האמין ברייטר מייד, ופתח לפניו את הדלת.

מאוחר יותר התפלגה החבורה: מי לוא תמך במנחם בגין, ואחר-כך — בשמיר, ואילו רייטר הפך ידימינו של דוד לוי. אנחנו עדיין נפגשים ומי-עלים ויכרונות, מדי פעם. סיפר רייטר.

רייטר מונה כיושב-ראש אגף-האיר-גון של חרות. ב-1981 נכנס, בקושי רב, לכנסת. שאיפתו אז: "אני רוצה להיות במקום טוב באמצע". ובאמת הגיע כבחירות למקום ה-21 ברשימה. הוא מונה כיושב-ראש ועדת-הכנסת — אחת הוועדות היותר חשובות כמוסד. במשך תקופה זאת הצליח במידת-מה להיפטר מהתרמית האגרסיבית שדבי-קה בו בימי הקליקה של חרות באוני-ברסיטה: "אמרו לי שזאת הקפצה דראסטית מדי. מחברות בוועדת-החיר נוך של הכנסת לירות של ועדת-הכנסת. אז מה? גם העובדה שקפצתי מהמקום ה-45 למקום ה-21, תוך פחות מארבע שנים, אומרת רשמי. מי עוד קפץ ככה?"

תיבת פנדורה

כל נראה עתה ורוד ומבטיח: רייטר — איש שבנה את עצמו

קובלת בין אם וכן, חתונה חפזת כתר צאה מהמצב: "... אולי באמת בגלל מצבה של אמא מיהרתי להתחתן, אבל אני לא מצטער על כך. חיינו ביחד 13 שנים. איך זה להיות הגרוש היחיד בכנסת? אני רגיל להיות יחיד. בתור ג'ינג'י, אין לי כל בעייה להיות יחיד ומיוחד. גם בבית-הספר הייתי יחיד: גם ג'ינג'י, גם אוהר-בית-דלת-לאיבן וגם חרותניק.

להיות הגרוש היחיד — יש בכך גם יתרונות וגם חסרונות. אני חושב שאני די מצליח לשמור על חיי הפרטיים. ולא? מי שיוצאת איתי — לוקחת סיכונים. כותבים על מערכות-יחסים שאבר עליהן הכלה.

איך זה להיות אחר מחברי-הכנסת המעטים שאינם מדי-יומיים אל חיק מישפחה? יש לי מישפחה: מבלי לפגוע בכבודה של ראשון-לציון (מקום מגוריו של רייטר) הסיבה היחידה שבגללה אני גר שם היא הילדים. אחרת הייתי עובר לתל-אביב. התגרשתי לפני שלוש שנים. לי ולחנה יש גירושין יפים-יחסית. אני יכול לראות — ורואה — את הילדים מתי שאני רוצה.

אני לא מאמין במושג גירושין מאושרים. אבל אם יש דבר כזה — זה אנחנו. שני שלי שלוש ילדים: אלון (כיום בן 17) שהוא קוסם בתחביבו, ואיילת ושרון, שהן תאומות. הבנות דומות חיצונית יותר לי, ואילו הבן דומה יותר לאמו.

מיכה רייטר נכנס לתודעה הישר-אלית כשלמד באוניברסיטה. אז נולדה הקליקה הסקנדליסטית, שכללה את רוני מילוא, מיכאל קליינר, מיקי איתן

אריאל שרון ליד הארון רסה, למה כל הסיפור הזה?"

עזר וייצמן וליבת לימור, אני שואל את עצמי: לאן אתה רץ?"

דוד לוי עצוב, שתי הדקות היו הארוכות ביותר בחיי..."